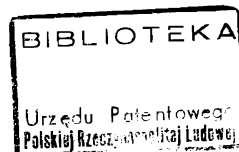

10 września 1929 r.

4

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 6513.

Wacław Rusiecki
(Inowrocław, Polska).Kl. 12 a 2.
MKP C13 8/100

Wyparnica do zgęszczania, odparowywania i krystalizacji roztworów cukrowych, solnych i tym podobnych.

Zgłoszono 23 sierpnia 1926 r.

Udzielono 11 grudnia 1926 r.

Wyparnica według wynalazku jest przedstawiona na załączonym rysunku jako przykład wykonania, a mianowicie: fig. 1 przedstawia przekrój pionowy, fig. 2 — przekrój poziomy, fig. 3 i 4 — szczegóły wykonania mechanizmów.

Wyparnica według wynalazku przedstawia odmianę stojącej wyparnicy typu Robert'a z rurą cyrkulacyjną *C* przedłużoną niżej dna komory parowej oraz pionowymi rurkami *a*, tworzącymi jej powierzchnię grzejącą.

Cała przestrzeń wewnątrz wyparnicy nad rurkami *a* między rurą cyrkulacyjną *C* i zewnętrznymi ścianami wyparnicy jest zamknięta nakrywą *N* z żelaznej blachy, w postaci zbliżonej do miski bez dna, której dolny, nieco odwinięty brzeg, szczelnie jest

dopasowany i umocowany do górnego brzegu rury *C*; górny brzeg nakrywy także jest odwinięty, szczelnie dopasowany i umocowany do zewnętrznych ścian *A* wyparnicy. W pionowych częściach boków nakrywy *N* (miski) znajdują się szeregi otworów *O*, rozłożonych równomiernie po całym obwodzie tych części boków. Każdy szereg otworów *O* opasuje z zewnątrz obręcz *R* (fig. 3 i 4) z grubej żelaznej blachy, szerokości nieco większej od wysokości otworów *O*, z lekko dla zmniejszenia tarcia odwiniętymi do środka brzegami. Wewnętrzna średnica tych brzegów obręczy jest o tyle większa od zewnętrznej średnicy odpowiednich części ścianek nakrywy, aby obręcz szczelnie do niej pasowała, lecz mogła również naokoło niej się obracać. Każda obręcz ma na swej

peryferji szereg otworów tak samo rozłożonych i tej samej wielkości, jak otwory na odpowiedniej pionowej części ściany nakrywy. Zapomocą kilku sztyftów, wkręconych do ścian nakrywy pod i nad otworami, każda obręcz umieszcza się na takiej wysokości, żeby okna w obręczy i w ścianach nakrywy znajdowały się na jednej poziomej płaszczyźnie. Do każdej obręczy R umocowana jest niewielka płyta t z zębami trybowymi, a niżej tej płytki mieści się koło zębate T osadzone na wałku, którego jeden koniec leży w łożysku umocowaniem do nakrywy, drugi zaś przechodzi przez zewnętrzną ścianę wyparnicy (przez dławnicę) i zakańcza się kółkiem k . Obracając tem kółkiem w jedną lub w drugą stronę przesuwa się odpowiednio obręcz R , a więc stosownie do potrzeby zamyka się przejście dla gotującego się płynu przez otwory O , zmniejsza się je lub zwiększa, i w ten sposób reguluje się chyżość płynu w rurkach grzejnych a .

Dla wytworzenia większego ciśnienia płynu pod nakrywą, na pionowym wale W w rurze cyrkulacyjnej C umieszczony jest ślimak X , który przy odpowiednio dużej ilości obrotów może wytworzyć dowolne ciśnienie.

Dla zgarniania z nakrywy N do rury C osiadających na niej kryształów służą łapy mieszadła M , umocowane na wale w ,

pustym w środku, nadzianym na wał W posiadającym swoje łożyska i oparcie. Wał W przechodzi nazewnątrz wyparnicy i tam otrzymuje ruch od transmisji lub motoru, wał zaś w otrzymuje ruch od wału W zapomocą czterech trybów Y , umieszczonych wewnątrz wyparnicy.

Po zdjęciu łap mieszadła M , cała nakrywa N powinna być łatwo odejmowana i unoszona do góry, aby dać możność oczyszczania, rozwalcowywania i zamiany rurek a .

Zastrzeżenie patentowe.

Wyparnica do zgęszczania, odparowywania i krystalizacji roztworów cukrowych, solnych i tym podobnych, typu Robert'a, z pionowymi rurkami grzejnymi, z wałem pionowym i rurą cyrkulacyjną większej średnicy w środku, znamienna tem, że cała przestrzeń nad rurkami grzejnymi między rurą cyrkulacyjną i zewnętrznymi bokami (ścianami) wyparnicy jest szczelnie zamknięta nakrywą z żelaznej blachy, posiadającą jeden lub kilka szeregów otworów, wielkość których może być dowolnie regulowana podczas pracy, zapomocą specjalnego mechanizmu, aż do zupełnego ich zamknięcia.

Wacław Rusiecki.

